

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 140/13
V Lucemburku dne 24. října 2013

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-616/11
T-Mobile Austria GmbH v. Verein für Konsumenteninformation

Podle generálního advokáta Melchiora Watheleta mohou členské státy obecně a bez rozlišování jednotlivých platebních prostředků zakázat vybírání transakčních poplatků příjemcem platby.

Tento zákaz lze uplatnit i na mobilní operátory.

Podle směrnice o platebních službách¹ mohou členské státy zakázat či omezit praxi účtování poplatků resp. příplatků², v jejímž rámci společnosti přijímající platby účtují svým zákazníkům-plátcům poplatky za použití daného platebního prostředku. Cílem této praxe je přenést na zákazníka-plátce zejména náklady za využití kreditních nebo debetních karet.

V Rakousku je příjemcům plateb obecně a bez rozlišení jednotlivých platebních prostředků zakázáno požadovat transakční poplatky.

Společnost T-Mobile Austria, která je jedním z poskytovatelů mobilních telefonních služeb v Rakousku, však ve všeobecných podmínkách stanoví účtování poplatku za zpracování pro případ, že zákazník zaplatí fakturu peněžním převodem s využitím papírového formuláře nebo prostřednictvím internetu. V případě, že si zákazník objedná a využívá tarif „Call Europe“, musí tak navíc zaplatit částku ve výši 3 eur, pokud se rozhodne pro „jinou než inkasní platbu nebo platbu kreditní kartou“, což zahrnuje mimo jiné peněžní převod s využitím papírového formuláře nebo úhradu v rámci internetového bankovníctví („Telebanking“).

Rakouské sdružení spotřebitelů Verein für Konsumenteninformation považuje tuto praxi za neslučitelnou s obecným zákazem účtování poplatků platným v Rakousku. Toto sdružení tedy podalo žalobu k rakouským soudům, ve které se domáhalo, aby bylo společnosti T-Mobile Austria uloženo zaprvé zdržet se uvádění sporného ustanovení ve smlouvách, které uzavírá se zákazníky, a zadruhé dovolávat se tohoto ustanovení v rámci stávajících smluv. Protože soudy prvních dvou stupňů těmto návrhům vyhověly, podala T-Mobile Austria opravný prostředek k Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko).

Tento soud se nejprve táže, zda se směrnice a přesněji možnost členských států zakázat poplatky použije, jak tvrdí T-Mobile Austria, pouze na poskytovatele platebních služeb, nebo i na mobilní operátory. Dále se Nejvyšší soud táže, zda převod peněžních prostředků představuje platební prostředek ve smyslu směrnice, takže takový převod spadá pod uvedenou možnost. Konečně tento soud žádá o odpověď na otázku, zda je obecný zákaz poplatků platný v Rakousku slučitelný se směrnicí.

V dnešním stanovisku měl generální advokát Melchior Wathelet nejprve za to, že **možnost zakázat poplatky, poskytnutá směrnicí členským státům, se použije na smluvní vztah mezi mobilním operátorem jakožto příjemcem platby a jeho zákazníkem (spotřebitelem) jakožto plátcem.**

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, s. 1; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

² Často označovanou anglickým termínem „surcharging“.

Dále dospěl k závěru, že **převod peněžních prostředků („credit transfer“) provedený prostřednictvím formuláře s vlastnoručním podpisem plátce nebo elektronicky („Telebanking“) musí být považován za „platební prostředek“ ve smyslu směrnice.**

Konečně generální advokát zaujal stanovisko, že **směrnice nebrání použití takových vnitrostátních ustanovení, jako je dotčené rakouské ustanovení, která obecně a bez rozlišování jednotlivých platebních prostředků zakazují příjemci požadovat transakční poplatky.**

Směrnice totiž přiznává členským státům **široký prostor pro uvážení**, pokud jde o rozhodování, zda a nakolik chtějí využít možnosti zakázat nebo omezit poplatky za účelem povzbuzení hospodářské soutěže, podpory používání účinných platebních prostředků či zabránění zneužívání cenové politiky.

Ačkoli Nejvyššímu soudu přísluší, aby posoudil, zda obecný zákaz poplatků použitelný v Rakousku dostatečně „přihlédl“ k úvahám obecného zájmu, **rakouský zákonodárce patrně respektoval meze tohoto prostoru pro uvážení.**

V tomto ohledu poukázal generální advokát zejména na to, že³ praxe ukládání poplatků často vedla ke **zneužívání cenové politiky** některými obchodníky, tedy k poplatkům, které jsou neúměrně vysoké v poměru k nákladům vynaloženým obchodníkem k dokončení operace, zejména v případě, kdy se spotřebitelé nemohou vyhnout dodatečným poplatkům volbou jiného platebního prostředku. Navíc se zdá⁴, že poplatky byly využívány spíše jako zdroj dodatečných příjmů, než aby bylo jejich cílem přenést na plátce skutečné náklady, které poskytovatel platebních služeb účtuje příjemci při využití platebního prostředku.

Možnost jednoduše zakázat poplatky byla členským státům poskytnuta směrnicí proto, aby se zabránilo těmto typům zneužití, a rovněž proto, že je nesmírně složité přesně prokázat souvislost mezi skutečnými a požadovanými náklady⁵.

Pokud jde o povzbuzení hospodářské soutěže, generální advokát Wathelet podotkl, že obecný zákaz poplatků zvyšuje **transparentnost poplatků**, neboť brání tomu, aby podnik požadoval od zákazníka v případě využití daného platebního prostředku vyšší konečnou cenu, než kterou mu sdělil a kterou zákazník porovnává s jinými nabídkami tarifů.

Podle generálního advokáta je třeba mít na zřeteli, že jak směrnice, tak i rakouské právo umožňují společnosti T-Mobile Austria nabízet slevy, jimiž může zákazníky pobídnout k využívání platebních prostředků, které jsou z jejího pohledu účinnější.

Kromě toho měl generální advokát za to, že **není namístě vyhovět žádosti společnosti T-Mobile Austria o omezení časových účinků rozsudku, který Soudní dvůr vydá v projednávané věci**, pokud by Soudní dvůr dospěl k závěru, že převod musí být považován za platební prostředek ve smyslu směrnice a že směrnice nebrání obecnému zakazu poplatků. Podmínky takového omezení totiž nejsou splněny. Společnost T-Mobile Austria zejména nepředložila údaje, které by Soudnímu dvoru umožnily posoudit, zda jí v případě, že Soudní dvůr dospěje k takovému závěru, skutečně hrozí závažné hospodářské dopady.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

³ Podle nedávné tzv. studie „o dopadu“ ze dne 24. července 2013, připojené k návrhu Komise, kterou se mění směrnice o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se zrušuje směrnice 2007/64. Podle této studie čtrnáct členských států poplatky zakázalo obecně, zatímco dvanáct členských států je povoluje a jeden, Dánské království, je zakazuje pouze v souvislosti s využíváním debetních karet.

⁴ Podle téže studie o dopadu.

⁵ Generální advokát nicméně poukazuje na to, že návrh směrnice uvedený v poznámce pod čarou 3 mimo jiné stanoví vyloučení této možnosti.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499